



Tisková zpráva k výstavě

PETR PAVLÍK / POUTNICE V NESNÁZÍCH

Pořadatel: **Galerie umění Karlovy Vary, příspěvková organizace Karlovarského kraje**
Místo konání: **Galerie umění Karlovy Vary, Goethova stezka 6**
Termín: **9. září - 23. října 2022, vernisáž 8. 9. 2022 v 17 hodin**
Kurátoři výstavy: **Martin Dostál a Jan Samec**
Produkce: **Hana Jásková**
Otevírací doba: **otevřeno denně mimo pondělí 10.00 - 17.00 hodin**
Vstupné: **60 / 30 Kč**

Petr Pavlík, pedagog na DAMU, spoluzakladatel legendárního „Volného seskupení 12/15 - Pozdě ale přece!“ patří k neoriginálnějším českým malířům současnosti; zároveň se dlouhodobě věnuje i teorii a kritice výtvarného umění. Jeho současná výstava volně navazuje na stejnojmenný projekt, který v létě loňského roku připravila karlovarská galerie pro Galerii výtvarného umění v Hodoníně. Základem výstavního výběru jsou opět díla z majetku umělce, jež doplňují obrazy ze sbírek pořádající instituce, dále z Národní galerie v Praze, Galerie hlavního města Prahy, Alšovy jihočeské galerie, Galerie výtvarného umění v Chebu a významných soukromých sbírek (COLLETT Prague / Munich a Galerie Zlatá husa manželů Železných).

Leitmotivem poutnice, který je uveden v titulu výstavy, se umělec zabývá dlouhodobě, už od svých studií na Akademii výtvarných umění v Praze na přelomu šedesátých a sedmdesátých let minulého století. Pavlíkova díla z té doby obsahují pocit jakési transcendentální tíže, jež je všudypřítomná a ohýbá tvary zobrazených prvků. Později se z imaginárního prostředí vynořují útvary evokující kameny, balvany či skály, skýtající tajemné prohlubně – úkryty či dokonce náznaky primitivní architektury v *Domově Poutnice*, 1983. Paralelně se však v malbách prosazuje autonomní lineární struktura, například v rozměrnějším diptychu *Panorama s kráčející Poutnicí*, 1986. Mimo osu kompozice se zde na vrcholu kopce objevuje drobná postavička Poutnice, zcela v duchu autorovy poznámky, že „... jednoho dne prostě vešla do mých obrazů“. Tato tajemná symbolicko – mýtická postava kráčí i v pozdějších malbách, kresbách i grafikách v různých kontextech a mnoha podobách. Jedná se o symbolické zpodobení maminky, autorova raného vjemu, kdy se s ním matka loučila a „někam“ odcházela. Pravděpodobně proto má také její silueta infantilní charakter. Autor sám o ní uvažuje takto: „Nevíme, odkud a kam míří, a proč vlastně, přesto nepochybujeme o tom, že její cesta má hluboký smysl. Jde o podobenství životní poutě každého z nás.“

Výstava obsahuje ještě další čtyři obrazy, v nichž motiv Poutnice už víceméně dominuje (*Poutnice na konci cesty*, 1998-2021, *Červená Poutnice*, 2020, *Noční Poutnice*, 2021 a *Svatá Poutnice*, 2022). U poslední z nich uplatňuje autor svébytnou metody přemalby nikoli staršího obrazu ale reprodukce svého obrazu. Tento princip originálně rozvinul v sérii apokalyptických námětů, u kterých během přemalby sice vycházel z původní morfologie a barevnosti reprodukováného díla, ale využil přitom jiné kresebné a tvarové fragmenty i rozdílné kompoziční prvky. Tak osobitý způsob recyklace či reinterpretace vlastní tvorby zcela odpovídá Pavlíkovu způsobu uvažování a přemítání nad vlastní malbou, kdy i dříve mnohé své obrazy znovu a znovu zkoumal, upravoval, domalovával, převracel, přetáčel a přemalovával. Na diváka může překvapivě působit i rozdílnost výsledků, když výchozí podklad byl totožný.

Organizátoři výstavy věří, že mnoho návštěvníků výstavy si při zhlédnutí Pavlíkových děl uvědomí, jak působivá a aktuální jsou umělcova dlouhodobá témata v kontextu dnešních událostí, ať už se jedná o poutnice či apokalyptické vize.

Jan Samec